

Ahogy Márai Sándor könyvének, A gyertyák
csonkig égnek hőse fogalmaz: „Bécs - mondja. -
Tudod, ez volt számomra a hangvilla a világban.
Kimondani ezt a szót - Bécs -, annyi volt, mint
megszólaltatni egy hangvillát, s aztán figyelni,
mit hall ebből a hangból a másik, akivel
éppen beszéltem.” A hangvilla mértéket ad,
viszonyítási alapot, tiszta „A” hangot. De most
bál, hagyományos osztrák bál. Itt a hangvillától
csak a tiszta „A”-t várják a zenészek, hogy
ehhez igazíthassák hangszereiket, hogy szépen
szóljon a zenekar, aztán kezdődhet a palotás,
szárnyalhat a valcer, mesélhet a bécsi erdő,
hömpölyöghet a Kék Duna.

Um es wie der Held des Buches „Die Kerzen brennen
ab” von Sándor Márai zu formulieren: „Wien - sagt er.
- Weisst du, das war für mich die Stimmgabel in der
Welt. Dieses Wort - Wien - auszusprechen, war, wie
eine Stimmgabel zum Klingen zu bringen und dann
zu beobachten, was der andere, mit dem ich sprach,
heraushörte.” Die Stimmgabel gibt ein Maß vor, eine
Basis für einen Vergleich, einen reinen Ton - „A”. Aber nun
zum Ball, der traditionelle Österreich-Ball. Hier erwarten
die Musiker von der Stimmgabel nur das reine „A”, um
ihre Instrumente zu stimmen, damit das Orchester schön
spielen kann, der „Palotás” beginnen kann, der Walzer
erklingt, der Wienerwald erzählt und die Blaue Donau
dahinfließen kann.

Esterházy György

A Magyar – Osztrák Baráti Társaság elnöke

Präsident der Ungarisch – Österreichischen Gesellschaft

Ich wünsche Ihnen dazu viel Vergnügen!

Ehhez kívánok jó szórakozást.